DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI POCZT I TELEGRAFÓW W KRAKOWIE

Nr 4. Kraków, dnia 1 kwietnia 1933 r. Rok I

TREŚĆ:

POCZTA.

41.

Zwolnienie czasopisma „Polska Zbrojna" od dołączania ilościowych kart prenumeraty.

Zawiadamia się Urzędy i Agencję, iż Ministerstwo Poczt i Telegrafów reskryptem z dnia 2. marca 1933 r. Nr.. PW 108/31 zwolniło wydawnictwo „Polski Zbrojnej" w Warszawie od obowiązku dołączania do przesyłanych egzemplarzy ilościowych kart prenumeraty.

Nr. PP. 4/25 z dnia 8. marca 1933 r.

42.

Stemplowanie wykazów dziennych P. K. O.

Pocztowa Kasa Oszczędności wniosła zażalenie do Ministerstwa Poczt i Telegrafów, że Urzędy i Agencje pocztowe wysyłają do P. K. O. wykazy dzienne wraz z dowodami niewyraźnie ostemplowanymi.

Poleca się przeto P. P. Naczelnikom (Kierownikom) Urzędów i Agencyj pocztowych wydać odpowiednie zarządzenie, zmierzające do bezzwłocznego usunięcia na przyszłość podobnych usterek. Wrazie bowiem powtórzenia się podobnych wypadków, winnych ukarze się dotkliwie.

Nr. PK. 30 z dnia 8. marca 1933 r.

43.

Niedomagania służby gazetowej.

Zgłaszane coraz częściej w ostatnich czasach zażalenia prenumeratorów i administracyj czasopism, oraz liczne artykuły, zamieszczone w czaso-

pismach, na nieregularne doręczanie lub wogóle nieotrzymywanie czasopism dowodzą, że Urzędy pocztowe postępują z czasopismami niedbale, lub lekkomyślnie, bez jakiejkolwiek ewidencji, zarzucając często czasopisma względnie doręczając lub wydając je osobnikom nieuprawnionym do odbioru.

W szczególności mnożą się skargi na opóźnienia i zagubienia czasopism, wysyłanych pod imiennemi. adresami. Jedni prenumeratorzy uskarżają się na opóźnienie w doręczaniu, inni na niedoręczanie czasopisma częstokroć przez kilka dni z rzędu, lub też wyłącznie egzemplarzy niedzielnych.

Ponieważ nieregularne doręczanie czasopism naraża wydawnictwa na straty, z powodu powtórnego wysyłania reklamowych egzemplarzy, jak również z powodu rezygnacji prenumeratorów z abonamentu czasopism, przeto każda taka reklamacja spowodować winna w urzędzie oddawczym na przeciąg pewnego czasu szczegółową kontrolę reklamowanego czasopisma.

Zauważone, z winy Urzędu pochodzące usterki, należy niezwłocznie usunąć, o usterkach dotyczących administracji zawiadamiać odbiorców, oraz należy udzielać administracjom czasopism wyczerpujących wyjaśnień na wypadek otrzymania reklamacyj.

W szczególności przypomina się Urzędom oddawczym, otrzymującym czasopisma na podstawie kart prenumeraty, obowiązek badania pełnej ilości nadchodzących egzemplarzy oraz bezzwłocznego reklamowania brakujących egzemplarzy w urzędach nakładowych.

Dyrekcja Poczt i Telegrafów spodziewa się, że PP. Naczelnicy Urzędów dołożą starań, aby nareszcie ucichły zażalenia prenumeratorów i administracyj czasopism na niedomagania służby gazetowej, gdyż ciągłe skargi podrywają zaufanie publiczności do poczty.

Nr. PP. 4/28 z dnia 15. marca 1933 r.

44.

Usterki w księgach przyjętych i wypłaconych przekazów zagranicznych.

Izba Kontroli Rach. P. i T. Wydział II. w Bydgoszczy żali się, że cały szereg urzędów i agencyj pocztowych pomimo częstych przypomnień stale popełnia przy przyjmowaniu i wypłacie przekazów zagranicznych jedne i te same usterki, a mianowicie:

A.

1) Odnośnie do ksiąg przyjętych przekazów zagranicznych Urzędy i Agencje pocztowe niezaopatrują ksiąg przyjętych przekazów zagranicznych odciskiem stempla okręgowego, wzgl. umieszczają w tychże księgach niewyraźne odciski tak stempla okręgowego, jak i datowników.
2) Wpisują do ksiąg przyjętych przekazów zagranicznych nadane kwoty przekazowe w złotych w liczniku, kwoty zaś przeliczone na obcą walutę w mianowniku, zamiast tę ostatnią wpisać w dolnym rogu kolumny księgi „Uwaga".
(Dz. U. Nr. 23 z 1930 r. poz. 129).
3) Nie wpisują obok nazwy urzędu oddawczego, do którego przyjęty przekaz ma być odesłany, kraju, w którym ten urząd się znajduje, lub też uskuteczniają te wpisy niedbale i nieczytelnie.
4) Nie wpisują na przekazach pobranych opłat gotówką za nadanie przekazów, lub też wpisują na nich opłaty niezgodne z kwotami pobranemi i wpisanemi do ksiąg.
5) Wpisują na przekazach nieczytelne numery nadawcze, względnie mylne numery, niezgodne z księgą przyjętych przekazów.
6) Kwoty wpłacone w złotych wpisują na przekazach w miejscu przeznaczonem na walutę obcą, tę zaś ostatnią na prawym odcinku przekazu.

B.

Odnośnie do ksiąg wypłaconych przekazów zagranicznych:

1) Nie zaopatrują ksiąg wypłaconych przekazów zagranicznych odciskiem stempla okręgowego, względnie umieszczają w tychże księgach niewyraźne odciski, tak stempla okręgowego, jak i datowników.
2) Nie wpisują do ksiąg, wypłaconych przekazów zagranicznych, przy przekazach, pochodzących z Francji dokładnie nazwy urzędu nadania, lecz tylko departament, lub tylko samo słowo „Francja".
3) Numeracja pozycyj, wypłaconych przekazów nie prowadzona w kolejności arytmetycznej bez przerwy.
4) Przy przekazach ze Stanów Zjednoczonych A. P., Kanady i W. Brytanji, nie wpisują do ksiąg wypłaconych przekazów zagranicznych, wszystkich trzech numerów nadawczych, lecz tylko numer oryginalny kraju nadania.
5) Na przekazach obok właściwego numeru wypłaty dodają literę „z", oznaczającą przekaz zagraniczny, co jest zbyteczne ze względu na prowadzenie oddzielnych ksiąg, wypłaconych przekazów zagranicznych.
6) Literę „ȝ", umieszczoną na przekazach francuskich, oznaczającą skrót złote, przyjmują za cyfrę 3 i uskuteczniają mylnie wypłaty.
7) Wypłacone przekazy zagraniczne na podstawie kart doręczeń, list doręczonych przekazów wojskowych nie są zaopatrzone podpisami adresatów.
(Dz. U. Nr. 19 z 1928 r. §. 17. poz. 3.)
8) Wypłacone przekazy do adresatów niepiśmiennych, nie są przepisowo pokwitowane, t. j. + + + (trzema krzyżykami) i podpisem świadka.

Dyrekcja zatem po **raz ostatni** wzywa Urzędy i Agencje pocztowe do usunięcia wyszczególnionych usterek i zastosowania się do przytoczonych

przepisów. Niedokładności te utrudniają i opóźniają w wysokim stopniu kontrolę przekazów i narażają I. K. R. na niepotrzebną korespondencję, oraz powodują wiele dalszych usterek rachunkowych. Jeżeli, który z Urzędów i Agencyj pocztowych nie zastosuje się do niniejszego zarządzenia, Dyrekcja wystąpi przeciw winnemu urzędnikowi z całą surowością i bezwzględnością.

Nr. PK. 221. z dnia 18. marca 1933 r.

45.

Kontrola opłat za doręczanie przekazów czekowych P. K. O. w Urzędach pocztowych o jednej sile urzędniczej.

Izba Kontroli Rach. P. i T. zawiadomiła, że począwszy od 1 kwietnia 1933 r. będzie przeprowadzała systematyczną kontrolę opłat za doręczanie przekazów czekowych P. K. O. wszystkich Urzędów i Agencyj pocztowych o jednej sile urzędniczej.

Wobec powyższego poleca się Urzędom pocztowym o jednej sile urzędniczej, które zostały upoważnione do doręczania adresatom przekazów czekowych P. K. O. z pieniędzmi do domu, począwszy od 1 kwietnia 1933 r., nadsyłać stale każdego miesiąca do Izby Kontroli Rach. Poczt. i Telegrafów, Wydział I. Kontrola opłat w Bydgoszczy, w terminie do dnia 15-go, każdego drugiego miesiąca po sprawozdawczym, kopje wykazów dziennych wypłat w obrocie czekowym P. K. O. wraz z kartami doręczeń. Pierwsze zatem wykazy winny Urzędy nadesłać do I. K. R. do dnia 15-go kwietnia, za miesiąc luty 1933 r.

Jeżeli wymienione przekazy czekowe nie zostaną z jakichkolwiek powodów doręczone, a tem samem nie zostanie pobrana opłata za doręczenie, należy umieścić w kolumnie wykazów dziennych wypłat (w kartkach doręczeń) „opłata za doręczenie“ — odpowiednie uwagi n. p.: skrytka Nr., zamiejscowy okręg doręczeń, okręg listonosza wiejskiego, emerytura, renta, urzędowy, poste restante i t. p. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 36 z 1926 r. poz. 92 i X. R. 8. paragraf 2, punkt 4.)

Przy wysyłaniu powyżej omawianych wykazów do I. K. R. należy umieszczać na stronie adresowej przesyłki pieczęć okręgową.

Nr. PP. 15/21. z dnia 21. marca 1933 r.

46.

Pełnomocnictwa pocztowe Władz i Urzędów kościelnych.

Zawiadamia się Urzędy i Agencje pocztowe, iż Ministerstwo Poczt i Telegrafów, reskryptem z dnia 15. marca 1933 r. Nr. PW. 501/9/32, oznajmiło, że w sprawie opłat pełnomocnictwa pocztowe i uwierzytelnienia podpisu mocodawcy na pełnomocnictwach, wystawionych przez władze, urzędy i instytucje wyznaniowe, wymienione w Spisie Władz i Urzędów państwowych, zwolnionych od opłat pocztowych (§. 18 pkt. 1, Przepisów ruchu do ord. poczt. II. P. 4. ust. 11. p. t. Ministerstwo W. R. i O. P.) należy aż do dalszego zarządzenia stosować przepisy dotyczące pełnomocnictw, wystawianych przez władze i urzędy państwowe.

Pieczęcie, używane przez władze i urzędy kościelne, należy traktować na równi z pieczęciami urzędowemi.

Nr. PP. 14/13. z dnia 24. marca 1933 r.

47.

Usterki przy zaliczaniu należności celnych przez pocztowe Urzędy oddawcze.

Izba Kontroli Rach. Poczt. i Telegrafów w Bydgoszczy stwierdziła przy kontroli rachunków pocztowych, że urzędy pocztowe oddawcze przy prowadzeniu „Wykazów pobranych należności celnych“ (druk Nr. 69.), nie stosują się do postanowień §§. 10 i 11 Instrukcji pocztowo - celnej z 1921 roku (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. Nr. 5. z 1921 r.). I tak: stwierdzono, że niektóre Urzędy pocztowe:

1) Nie wpisują wcale, lub wpisują błędnie, wymagane daty do poszczególnych kolumn (wykazu pobranych należności celnych);
2) zaliczają pobrane należności celne, zapomocą pocztowych znaczków dopłaty;
3) zwracają przesyłki, obciążone cłem, wbrew postanowieniom §. 11. powołanej Instrukcji i wprost zagranicę, zamiast do Urzędu pocztowo - celnego, w którym przesyłka była ocloną.

Tego rodzaju postępowanie Urzędów oddawczych utrudnia bardzo kontrolę I. K. R., powoduje obszerną korespondencję, połączoną ze stratą czasu i naraża Zarząd Pocztowy na ewent. straty materjalne, z powodu nie pobrania od adresata należności celnych.

By położyć kres powyżej wymienionym nieprawidłościom, wzywa się Urzędy i Agencje pocztowe, pod rygorem kar porządkowych, do dokładnego zaznajomienia się z postanowieniami §§. 10. i 11. Instrukcji pocztowo - celnej z 1921 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 5. z 1921 r.).

W szczególności należy zwracać baczną uwagę na dokładne wypełnianie kolumn „wykazu pobranych należności celnych“, oznaczonych liczbami od 1—8, w którym to wykazie należy:

a) w kolumnie 5. podać numer porządkowy, pod którym przesyłka została zapisana przez urząd pocztowo - celny w **wykazie wypłaconych należności celnych,** który to urząd pocztowo - celny podaje **w karteczce należytościowej.**

W kolumnie 5. nie wolno bezwarunkowo podawać numeru kwitu celnego.

b) W kolumnie 6. i 7. podawać miesiąc i dzień zaliczenia przez Urząd pocztowo-celny należności celnych, a nie miesiąc i dzień podjęcia przesyłki przez adresata.

c) W kolumnie 8. podawać tylko kwotę cła i ewentualnie należności probierczych, a nie ogólną sumę z kartki należytościowej, gdyż gdyż ta ogólna suma obejmuje również należności pocztowe, jak n. p. za opakowanie, za oclenie i t. p.

d) W kolumnie 9. podawać należności celne, ewentualnie probiercze, ale dopiero po wydaniu przesyłki adresatowi i po uiszczeniu przez niego należności celnych.

Jeżeli w danym miesiącu przesyłka nie została podjęta, kolumna 9, pozostaje otwartą, przyczem w kolumnie 10 zaznacza się „wpisana do wykazu następnego miesiąca pod Nr. porządkowym...“ lub „zwrócono do Urzędu pocztowo - celnego w...“.

Należności pocztowe podane w kartce należytościowej, np. za opakowanie, za oclenie, zalicza Urząd oddawczy zapomocą znaczków dopłaty, które należy nakleić na odwrotnej stronie kartki należytościowej.

Nr. PP. 33/8. z dnia 24. marca 1933 r.

48.

Postępowanie z kursami przeliczenia walut przy przekazach pocztowych w obrocie zagranicznym.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów zauważyło, że Urzędy i Agencje pocztowe niewłaściwie rozumieją doniesienia telegraficzne w sprawie kursów walut zagranicznych.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów, podając kursy przeliczenia dla przekazów pocztowych, wystawianych n. p. w walucie francuskiej, wymienia tylko Francję z pominięciem Marokka francuskiego i terytorjum Saary, wskutek czego Urzędy pocztowe, uzupełniając tabelę zagranicznych przekazów, zmieniają kurs przeliczenia dla przekazów poczt. do Francji, a nie zmieniają kursu do Marokka francuskiego i terytorjum Saary.

Tego rodzaju postępowanie jest niewłaściwe, gdzież przeliczenia, podawane dla przekazów pocztowych do Francji, należy stosować do tych wszystkich krajów, do których wystawia się przekazy w walucie francuskiej, (franki i centimy francuskie), t. j. do Marokka francuskiego, terytorjum Saary, Tunisu, Grecji i kolonij francuskich.

Wynika to z treści okólnika Nr. 1980/2563/2674/VI z dnia 31. III. 1930 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 7/30), gdzie kurs „35“ podano zarówno dla Francji, jak dla terytorjum Saary i Marokka francuskiego, oraz z treści zarządzeń w sprawie wymiany przekazów z Tunisem, Grecją, kolonjami i Protektoratami francuskimi w Indochinach, oraz zespołem innych kolonij francuskich, (Dz. U. M. P. i T. Nr. 10. i 19. z 1930 r. i Nr. 19. z 1931 r.), w których to zarządzeniach wyraźnie postanowiono, że przeliczanie wpłaconych przez nadawców kwot przekazowych na franki francuskie winny Urzędy nadawcze przeprowadzać według kursu, obowiązującego dla przekazów pocztowych do Francji.

Pozatem jest rzeczą zrozumiałą, że kurs franka francuskiego dla przekazów pocztowych nie może być innym od kursu dla przekazów pocztowych do tych krajów, do których należy je wystawiać w walucie francuskiej.

To samo odnosi się również do kursu dolara amer. i funta szterlinga, t. zn. że kurs dolara amer. i funta szterlinga, ustalony przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów należy stosować nietylko przy przyjmowaniu przekazów do Ameryki i Wielkiej Brytanji, lecz także do tych wszystkich krajów, w wymianie z któremi przyjęto walutę amerykańską lub angielską, a więc do Bułgarji, Chili, Chin, Islandji, Portugalji, Egiptu, Palestyny i t. p.

Obecnie Ministerstwo Poczt i Telegrafów będzie podawało zmiany kursu przeliczeń, nie wyszczególniając wogóle dotyczących krajów n. p. 100 marek niemieckich = 211 złotych, 100 franków francuskich = 35 złotych i t. p., aby w ten sposób przy przetelegrafowywaniu dotyczących okólników nie przysparzać stacjom telegraficznym niepotrzebnej pracy wskutek nadmiernej ilości słów.

Rzeczą zaś już Urzędów i Agencyj poczt. będzie odpowiednio uzupełniać tabelę przeliczeń przekazów zagranicznych, zmieniając kurs przeliczeń do tych wszystkich krajów, do których wystawia się przekazy we frankach francuskich, dolarach amer., funtach szterlingów, florenach holenderskich i t. p., lub też dla uproszczenia przeprowadzać zmiany tylko w rubrykach: Francja, Ameryka, W. Brytanja, Holandja i t. p., a odnośnie innych krajów, jak: Marokko francuskie, terytorjum Saary, Chiny, Chile, Palestyna, Indje holenderskie i t. p. umieścić we właściwych rubrykach uwagę „patrz Francja“, „W. Brytanja“, „Ameryka“, itp.

Do powyższego zarządzenia należy się ściśle zastosować.

Nr. PK. 222. z dnia 25. marca 1933 r.

49

Przyznanie zasiłku za zużycie własnych rowerów do doręczania telegramów.

W myśl reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów, z dnia 10 marca br., Nr. PW. 601/18/33, przyznaje się funkcjonarjuszom, posiłkującym się przy doręczaniu przesyłek pospiesznych własnemi rowerami, z tytułu zużycia rowerów, na okres budżetowy 1933-34 po 10 zł. (słownie dziesięć złotych) miesięcznie bez względu na miejscowość.

Zwraca się przytem z całym naciskiem uwagę, że przyznanie ryczałtu rowerowego, zależne jest zawsze od zezwolenia Dyrekcji.

Nr. TE. 2234/1/33. z dnia 18. marca 1933 r.

50.

Przesyłanie blankietów nadawczych P. K. O., jako druki.

Zdarza się niejednokrotnie, iż banki, przedsię-

biorstwa handlowe i przemysłowe dołączają do druków po kilka lub kilkanaście blankietów P. K. O., a Urzędy i Agencje pocztowe przyjmują te przesyłki za opłatą przewidzianą dla druków.

Postępowanie takie jest niezgodne z obowiązującemi przepisami pocztowemi i naraża Zarząd Pocztowy na stratę, a nadawców na niepotrzebne zażalenia na niezaznajomość przepisów przez Urzędy i Agencje pocztowe.

Śladem tutejszego zarządzenia Nr. PP. 12/77. z dnia 6. maja 1932 r. wyjaśnia się, iż blankiety P. K. O. nadane w większej ilości, traktuje się, jako druki tylko wówczas, gdy stanowią istotę przesyłki t. j. nadawane są bez druków i innych pism.

Gdy zaś do druku dołączono kilka, lub kilkanaście blankietów nadawczych P. K. O., a zatem blankiety te stanowią załączniki do przesyłanego druku, to przesyłkę tę traktować należy, jako **list** i pobrać za nią opłatę przewidzianą dla listów, a to z uwagi na postanowienia § 78, ustęp 3, ordynacji pocztowej, w którym wyraźnie określono, że do druków wolno dołączać **tylko jeden** blankiet nadawczy P. K. O.

Nr. PP. 12/81. z dnia 28. marca 1933 r.

51.

Pełnomicnictwa pocztowe, wystawiane przez poselstwa i konsulaty państw obcych.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów reskryptem z dnia 28. lutego 1933 r. Nr. PW. 501/8/32 wyjaśniło, że do pełnomocnictw, wystawionych przez dyplomatyczne przedstawicielstwa i konsulaty państw obcych w Polsce, należy aż do ewentualnego odmiennego zarządzenia, pod względem uwierzytelniania podpisów i opłat taryfowych, stosować postanowienia, przewidziane w obowiązujących przepisach pocztowych dla pełnomocnictw, wystawianych przez władze i urzędy państwowe.

Nr. PP. 14/10. z 8. marca 1933 r.

52.

Wysyłanie i doręczanie przez pocztę pism w postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych.

Według postanowień §. 50, rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25. czerwca 1932 r., o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580 i Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 16, poz. 109.) do wezwań i doręczeń pism tych władz, mają zastosowanie odpowiednie przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospol. z dnia 22. marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36. poz. 341.).

Doręczanie przez pocztę pism urzędowych i wezwań, wysyłanych w postępowaniu administracyjnem zostało unormowane rozporządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 5. stycznia 1931 r. (Monitor Polski Nr. 17, z r. 1931, poz. 29 i Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 4. z r. 1931, poz. 15), które zatem winno mieć również zastosowanie i przy wysyłaniu i doręczaniu przez pocztę pism i wezwań władz i urzędów skarbowych w postępowaniu egzekucyjnem.

Na skutek interwencji Ministerstwa Skarbu, oraz celem oszczędności pracy i kosztów wysyłających władz i urzędów skarbowych, Ministerstwo Poczt i Telegrafów wyraża zgodę, by przy wysyłaniu i doręczaniu pism i wezwań władz skarbowych, w postępowaniu egzekucyjnem, pisma te mogły być nadawane bez kopert, w formie pisma złożonego, zamkniętego specjalną winietką, opatrzoną odciskiem pieczęci wysyłającej władzy skarbowej i z dołączonem do tego pisma w sposób trwały „dowodem odbioru“, używanym przez władze skarbowe. Na stronie adresowej pisma winien być umieszczony napis: „postępowanie administracyjne — za zwrotnem potwierdzeniem odbioru“, oraz napis: „sprawa urzędowa — wolna od opłaty pocztowej“.

Adnotacje, przewidziane w §§. 7. i 9., powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 5. stycznia 1931 r. o doręczaniu przez pocztę pism urzędowych i wezwań w postępowaniu administracyjnem, osoba, przyjmująca pismo do oddania właściwemu adresatowi, względnie organ doręczający, umieszczają u dołu przedniej strony „dowodu odbioru“, zaś adnotację przewidzianą w §. 10 ustęp 3 tegoż rozporządzenia, pocztowy urząd oddawczy umieszcza na odwrotnej stronie „dowodu odbioru“, dołączonego do pisma przez wysyłającą władzę skarbową.

Nr. PP. 12/24 z dnia 20. marca 1933 r.

53.

Nadawanie listów urzędowych zapomocą pocztowej książki nadawczej.

Niektóre władze i urzędy, nadając listy polecone zapomocą pocztowej książki nadawczej, wpisują w rubrykach 2-7 tej książki numery spraw (pism), zawartych w poszczególnych przesyłkach poleconych. Wpisy te usterkują czasem urzędy pocztowe, jako niedozwolone, powołując się przytem na postanowienia §. 40 pkt. 3 i 9. Przepisów ruchu do ordynacji pocztowej (tom II. P. 4/.

Otóż Ministerstwo Poczt i Telegrafów reskryptem Nr. PW. 706/17 z dnia 20 marca br. wyjaśniło, iż wpisów tych nie powinny urzędy usterkować. Wpisy te dla władz i urzędów wysyłających swoją korespondencję mają istotne znaczenie, a dla służbu pocztowej są obojętne, albowiem nadawcze urzędy pocztowe nie są obowiązane sprawdzać zgodności numerów spraw, wpisanych do książki nadawczej z numerami podanemi na kopertach listów.

Ponadto rubryki 2-6, przy wpisywaniu urzędowych listów poleconych z reguły pozostają wolne, mogą być zatem użyte do wpisywania numerów spraw.

Jeżeliby zachodziła potrzeba omówienia skreśleń wpisów, co w myśl §. 40 pkt. 9 (II. P. 4) po-

winno być dokonane w rybryce 7, to w danym razie adnotacyj tych należy dokonać na brzegu kartki książki nadawczej lub pod wpisem ostatniego listu.

Nr. PP. 11/30 z dnia 28. marca 1933 r.

54.

Doręczanie pism sądowych o niedokładnych adresach.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Ministerstwem Sprawiedliwości wyjaśnia, co następuje:

1) Pisma sądowe w sprawach cywilnych i karnych oraz pisma komorników sądowych z napisem: „Na wezwanie sądowe" opatrzone adresem niedokładnym, niezupełnym lub niewyraźnym (np. bez podania ulicy, numeru domu i mieszkania) należy w wypadkach, gdy w danej miejscowości jest więcej osób tego samego imienia i nazwiska, zwracać wysyłającemu sądowi lub komornikowi sądowemu z podaniem przyczyny zwrotu, na odwrotnej stronie zwrotnego poświadczenia odbioru (dowodu doręczenia). Natomiast w wypadkach, gdy w danej miejscowości niema więcej osób tego samego imienia i nazwiska i w wypadkach zmiany mieszkania przez adresata, można pisma sądowe i wymienione wyżej pisma komorników sądowych opatrzone adresem niedokładnym, niezupełnym lub niewyraźnym, albo adresem dawnego miejsca zamieszkania, doręczać tylko wtedy, gdy identyczność odbiorcy z adresatem nie budzi żadnej wątpliwości — w przeciwnym razie należy pismo zwrócić z podaniem przyczyny zwrotu.

2) Informacyj o adresach odbiorców pism, wymienionych w pkt. 1. w biurach meldunkowych mogą urzędy pocztowe zasięgać tylko w tych gminach, które nie zaprowadziły opłat za tego rodzaju informacje, lecz i w tym wypadku pisma te mogą doręczać pod wskazanym adresem tylko wówczas, gdy w miejscowości tej nie mieszka więcej osób tego samego imienia i nazwiska i gdy identyczność odbiorcy z adresatem pisma nie budzi żadnej wątpliwości.

3) Doręczenie zastępcze w myśl §§ 9 — 12, rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Poczt i Telegrafófw z dnia 29. grudnia 1932 r. o doręczaniu pism sądowych przez pocztę (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 26 poz. 180) może być stosowane tylko wówczas, gdy identyczność właściwego adresata nie wzbudza żadnej wątpliwości.

Niniejsze zarządzenie należy podać do wiadomości zainteresowanego personelu tak urzędniczego, jak i doręczycieli, oraz czuwać nad jego ścisłem wykonaniem.

Nr. PP. 12/87 z dnia 28. marca 1933 r.

TELEGRAF I TELEFON.

55.

Nadużywanie telefonu przez personel pocztowy.

Mimo wielokrotnych upomnień powtarzają się bardzo często wypadki, iż urzędy załatwiają sprawy błahe i niepilne drogą telefoniczną, ponadto rozpowszechnił się zwyczaj udzielania kolegom i koleżankom telefonicznych połączeń międzymiastowych bez pobierania od nich opłat, przewidzianych taryfą.

Przypomina się przeto, Wydane w tym względzie zarządzenia a mianowicie: okólnik Ministerstwa Poczt i Telegrafów Nr. 18532/1654/IX, ogłoszony w Dzien. Urz. Nr. 26/21 ponadto okólniki Dyrekcji Nr. 139/26, 175/26, 248/28, 420/28, 177/30, 167/32 oraz 319/32. Na załatwiania drogą telefoniczną spraw służbowych zezwala się tylko w wypadkach istotnie ważnych i niecierpiących zwłoki i to, o ile możliwe, w godzinach słabego ruchu, tj. między godziną 8 a 10 wzgl. po godz. 18-ej.

Za ścisłe przestrzeganie niniejszego zarządzenia oraz za bezwzględne pobieranie taryfowych opłat od personelu pocztowego są odpowiedzialni PP. Kierownicy Urzędów wzgl. Agencyj.

Nieestosujących się do powyższego, wrazie ujawnienia nadużycia będzie pociągać się do odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Nr. TE. 11 z dnia 10. marca ś933 r.

56.

Obliczanie ilości wyrazów w telegramach oraz taksowanie telegramów.

Zdarzają się wypadki, że Urzędy obliczają niedokładnie względnie fałszywie ilość wyrazów w telegramach i skutkiem tego pobierają należności niezgodne z istniejącemi przepisami. Przypomina się tedy, że postanowienia, normujące obliczenie wyrazów zawarte są w Międzynarodowym Regulaminie Telegraficznym (art. 20-22) oraz w Ordynacji telegraficznej (§§ 92 - 95).

Z odnośnemi przepisami należy bezzwłocznie dokładnie się zaznajomić i ściśle do nich zastosować.

Zwraca się jednocześnie uwagę, że w myśl przepisów zawartych w §. 28 Ordynacji telegraficznej oraz w §. 1 art. 16 Międzynarod. Regul. Telegr. muszą być telegramy państwowe opatrzone odciskiem stempla lub pieczęci władzy, która je nadaje. Formalność ta nie jest jednak konieczna, gdy auten-

tyczność nadawcy telegramu nie nastręcza żadnych wątpliwości.

Wyrazów stanowiących treść pieczęci, a stwierdzających charakter urzędowy danego telegramu, nie należy przeto liczyć i temsamem taksować.

Nr. TE. 2232. z dnia 20. marca 1933 r.

57.

Przesyłanie do wglądu Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Katowicach dokumentów telegraficznych i telefonicznych.

Dokumenty telefoniczne i telegraficzne, potrzebne do kontroli pobieranych przez urzędy opłat telefonicznych i telegraficznych, należy przesyłać bezzwłocznie do wglądu Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Katowicach na każde jej żądanie.

Nr. TE. 61/2/33 z dnia 27. marca 1933 r.

58.

Spisy abonentów telefonicznych.

Zgodnie z reskryptem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 22. marca br. Nr. TE 2014 oznajmia się, że przepis zawarty w §. 72 taryfy, który nakłada na abonenta obowiązek nabycia i opłacenia każdorazowo wydanego spisu abonentów, ma na celu, aby abonent posiadał zawsze aktualny spis abonentów, posiadanie którego ułatwia prawidłowe korzystanie z urządzeń telefonicznych.

Jednakowoż powyższy przepis nie ma na celu, aby abonent nabywał kilkakrotnie już posiadany spis abonentów tego samego wydania.

W wypadku więc, gdy abonent z powodu przeprowadzki do innej miejscowości, wymawia telefon, a następnie w nowem miejscu zamieszkania składa zgłoszenie o ponowne założenie telefonu i posiada już ostatnio już wydany spis abonentów — to po stwierdzeniu tego faktu przez zainteresowany urząd p. t., niema uzasadnienia zmuszać abonenta do ponownego nabycia już posiadanego spisu abonentów.

Nr. TE. 431 z dnia 28. marca 1933 r.

ADMINISTRACJA.

59.

Wyliczanie się z ryczałtów na światło, opał i utrzymanie czystości przy zmianie w osobach Naczelników (kierowników) urzędów wzgl. Administratorów nieruchomości poczt.

Dyrekcja Poczt i Telegrafów stwierdza często, że przy zmianie w osobach Naczelników (Kierowników) urzędów pocztowo-telegr. względnie administratorów nieruchomości pocztowych ich zastępcy nie odbierają należycie spraw związanych z oświetlaniem, opalaniem lokali urzędowych i z utrzymaniem czystości w lokalach urzędowych, a w szczególności, że nie sprawdzają zupełnie, względnie sprawdzają niedbale wyliczania się z ryczałtów na światło, opał i utrzymanie czystości swych poprzedników po dzień oddawania urzędowania.

Na skutek tego nie zwracają zaraz uwagi na liczne niedokładności względnie usterki w odnośnych zapiskach, a zwłaszcza na zaliczanie pewnych wydatków niewłaściwie do danego zapisku itp. i nie wykazują swemu poprzednikowi żadnych usterek, lecz dopiero po upływie dłuższego czasu, z powodu wyczerpania danego ryczałtu niewłaściwemi wydatkami i t. p. reklamują niedokładności względnie usterki te w tut. Dyrekcji.

Przez to powstają bardzo często trudności w uregulowaniu, wyszłych w późniejszym czasie na jaw, usterek.

Wobec tego przypomina się Naczelnikom (Kierownikom) Urzędów, wzgl. Administratorom nieruchomości pocztowych, że:

1) ustępujący naczelnicy (kierownicy) administratorzy, mają wyliczać się z ryczałtów na opał, światło i utrzymanie czystości przed swymi następcami (zastępcami) w sposób przewidzianych w §§. 84, 168 i 189 „Przepisów o zarządzie nieruchomościami" na cele Poczty, Telegrafu i Telefonu z dnia 21. marca 1932 r. (III. B 3) t. zn. przez przekazanie im odpowiednich zapisków wraz z rachunkami pozostałych materjałów, oraz niewyzyskanej reszty ryczałtu pieniężnego za dany rok budżetowy (okres opałowy),

2) nowi naczelnicy (kierownicy, administratorzy) mają zbadać dokładnie powyższe zapiski i w zależności od wyniku badania albo umieścić na spisie tym notatkę, stwierdzającą przyjęcie odnośnego wyliczenia się swego poprzednika, wraz z pozostałym materjałem i gotówką bez usterek, albo też zaznaczyć w odnośnym spisie stwierdzone usterki, których załatwienia poprzednik odmówił i o tem powiadomić Dyrekcję szczegółowem sprawozdaniem przy dołączeniu odnośnego zapisku wraz z rachunkami.

Nadmienia się przytem, że nie można pozostawić następcy niewyrównanych rachunków za wydatki rzeczowe z wyżej wymienionych ryczałtów, natomiast należy przekazać następcy, wręczając mu całą pozostałą gotówkę, obowiązek wyrównania sprzątaczek i palaczy za dany miesiąc oraz rachunków za światło, które elektrownia (gazownia) ma przesłać następcy, a które to wydatki pokrywa się wprawdzie z dołu (z końcem danego miesiąca lub z początkiem następnego), jednak ryczałt odnośny na pokrycie tych wydatków wyznaczony przekazuje się naczelnikom (kierownikom) urzędów wzgl. administratorom nieruchomości zgóry, z począt-

kiem każdego miesiąca (światło, czystość) względnie sezonu (opał).

Kierownicy urzędów poczt. IV i V kl. mają zaznaczać pozostałą resztę ryczałtu na utrzymanie czystości i światła tylko za jeden dany miesiąc w protokole zdawczo-odbiorczym.

Wrazie niezastosowania się do niniejszego zarządzenia i w wypadkach ujawnienia broków w ryczałtach z chwilą oddawania urzędowania, zostaną pociągnięci do materjalnej odpowiedzialności w pierwszej mierze ci, którzy niewłaściwie i niedbale odebrali od swoich poprzedników sprawy, połączone z utrzymaniem czystości w urzędach, wzgl. z opalaniem i oświetlaniem lokali urzędowych.

Nr. OB. 2614/12 z dnia 19 marca 1933 r.

60.

Rewizja nowej służby.

Stwierdzono, że Naczelnicy Urzędów bądźto nieprzeprowadzają wcale rewizji służby nocnej bądź też przeprowadzają ją zbyt pobieżnie. A nadto albo całkiem nie przedstawiają Dyrekcji sprawozdań z wyników tych rewizyj albo też nie przestrzegają przepisanego terminu nadsyłania sprawozdań tj. 4-go każdego miesiąca.

Przypomina się przeto Urzędom zarządzenie Dyrekcji P. i T. z dnia 7. VI. 1927 L: AP. 1/29400, wedle którego Naczelnicy Urzedów, w których istnieje nocna służba, obowiązani są przynajmniej raz w miesiącu niespodzianie przeprowadzić w porze nocnej rewizję wszystkich oddziałów służbowych czynnych w porze nocnej i o wyniku tu donieść osobnem sprawozdaniem do dnia 4-go następnego miesiąca. W sprawozdaniu tem należy podać stwierdzone podczas rewizji niewłaściwości służbowe oraz spostrzeżenia co do ewent. ulepszeń służby.

Za niestosowanie się do powyższego zarządzenia będą pociągani Naczelnicy Urzędów do odpowiedzialności służbowej.

Nr. AO. 1310/17 z 10 marca 1933 r.

OBWIESZCZENIA.

61.

Ruch służbowy.

MIANOWANIA:

Wnuk Stefan, asyst. w X. st. sł. Kraków 2 mianowany kierownikiem Urzędu V klasy Kraków 13. (L. AP. 835/25 z dnia 24. lutego 1933 r.)

PRZENIESIENIA:

Flaczkiewicz Jan, naczelnik urzędu III. kl. w VII. st. sł. w Proszowicach do Kielc 1. na stanowisko starszego kontrolera w dotychczasowym st. sł. (L. AP. 41. z dnia 9. lutego 1933 r.)

Bukała Jan, naczelnik urzędu III. kl. w Suchej k. Żywca w VIII. st. sł. na stanowisko p. o. naczelnika urzędu II. kl. w Nowym Targu w dotychczasowym st. sł. (L. AP. 835/21. z dnia 20. stycznia 1933 r.)

Kuraś Ludwik, naczelnik urzędu III. kl. w Myszkowie do Urzędu pocztowego w Będzinie na stanowisko kontrolera w VIII. st. sł. (L. AP. 41. z dnia 25. stycznia 1933 r.)

Bartosik Stefan, st. asystent w X. st. sł. z Krakowa di Urzędu Radjotelegraficznego w Warszawie (L. AP. 41. z dnia 26. stycznia 1933 r.)

Bielawski Ignacy, Kierownik urzędu V. kl. w IX. st. sł. p. o. naczelnika urzędu III kl. w Szczawnicy do urzędu pocztowego w Dąbrowie Górniczej w charakterze st. asystenta w IX st. sł. (L. AP. 41. z 1933 r.)

Flakiewicz Władysław, technik w IX. st. sł. z Krakowa do Centrali Odbiorczej Urzędu Radjotelegraficznego w Grodzisku (L. AP. 41. z 26 stycznia 1933 r.)

Gutowska Stefanja, st. asystent w IX. st. sł. w Będzinie do Andrychowa. (L. AP. 41. z dnia 6. marca 1933 r.)

Horochowa Jadwiga, st. asystent w IX. st. sł. z Miechowa miasta do Wadowic. (L. AP. 41. z dnia 27. lutego 1933 r.)

Małecka Helena st. asystent w IX. st. sł. z Krakowa do Jordanowa. (L. AP. 41. z dnia 18. stycznia 1933 r.)

Bahrówna Zofja, asystent w X. st. sł. z Urz. Telefoniczno - Telegraficznego w Krakowie do Urzędu Tlegraficznego w Warszawie. (L. BW. 2003/53 z dnia 11. stycznia 1933 r.).

Gadzalski Marjan, asystent w X. st. sł. ze Stopnicy do Radomska (L. AP. 41. z dnia 21. lutego 1933 r.).

Kolasiński Stefan, kierownik urzędu V kl. w Libiążu Małym w X. st. sł. do Wiślicy z powierzeniem mu kierownictwa tamt. urzędu poczt. IV. kl. (L. AP. 835/37. z dnia 9. marca 1933 roku.).

Motołówna Augusta, asystent w X. st. sł. ze Słomnik do Ciężkowic. (L. AP. 41. z dnia 21. stycznia 1933 r.).

Orłowski Marjan, asyst. w X. st. sł. z urzędu poczt. w Radomsku na stanowisko urzędu V. kl. w Pajęcznie w dotychczasowym st. sł. (Do L. AP. 835/35. z 1933 r.).

Paperz Franciszek, asyst. w X. st. sł. z Chrzanowa do Myszkowa. (L. AP. 41. z dnia 10. lutego 1933 r.).

Plech Marjan, asyst. w X. st. sł. z Będzina do Czeladzi. (L. AP. 41. z 1933 r.).

Rybczyński Antoni, asystent w X. st. sł. z urzędu pocztowego w Będzinie na stanowisko kierownika urzędu V. kl. w Bystrej k. Białej w dotychczasowym st. sł. (L. AP. 835/33 z 1933 r.)

Rydlewski Henryk, asyst. w X. st. sł. z Krakowa do Urzędu Radjotelegraficznego w Warszawie. (L. AP. 41. z dnia 26. stycznia 1933 r.).

Bukowiec Stanisław, asyst. w XI st. sł. z Krakowa do Urzędu Radjotelegraficznego w Warszawie. (L. AP. 41. z dnia 26. stycznia 1933 roku.).

Cetnerówna Janina, asyst. w XII. st. sł. z Kłobucka do Będzina. (L. AP. 41. z dnia 2. marca 1933 r.).

Cichówna Stanisława, asyst. w XI. st. sł. ze Sosnowca 1 do Urzędu Telefonicznego w Warzawie. (L. AP. 41. z 1933 r.).

Gucwa Władysław, asyst. w XI. st. sł. z Czeladzi do Olkusza. (L. AP. 41. z dnia 17 stycznia 1933 r.).

Golarzówna Karolina, prakt. w XI. st. sł. z Olkusza do Częstochowy 1. (L. AP. 41. z dnia 17. stycznia 1933 r.). s

Kunicka Zofja, asyst. w XI. st. sł. z Urzędu Telefoniczno - telegraficznego w Krakowie do Urzędu Telegraficznego w Warszawie. (L. BW. 2003/53. z dnia 11. stycznia 1933 r.).

Miąsek Zygmunt, mł. technik w XI. st. sł. z Urzędu teletechnicznego w Tarnowie do Urzędu Teletechnicznego w Krakowie. (L. AP. 41. z dnia 28. lutego 1933 r.).

Mrożek Antoni, asyst. w X. st. sł. z Krakowa do Urzędu Radjotelegraficznego w Warszawie. (L. AP. 41. z dnia 26. stycznia 1933 r.).

Pałamarz Czesław, asyst. w XI. st. sł. z Łaz do Żywca 1. (L. AP. 41. z dnia 10. lutego 1933 r.).

Sączewski Stefan, asystent w XI. st. sł. z Krakowa do Urzędu Radiotelegraficznego w Warszawie. (L. AP. 41. z dnia 26. stycznia 1933 roku).

Wiernek Kazimierz, asyst. w XI. st. sł. z Jordanowa do Krakowa 6. (L. AP. 41. z dnia 18. stycznia 1933 r.).

Klein Jerzy, prakt. w XII. st. sł. z Sosnowca 1. do Krakowa 14. (L. AP. 41. z dnia 27. lutego 1933 r.).

PRZENIESIENIA W STAN SPOCZYNKU.

Krzysztoforski Mieczysław, st. kontroler w VII. st. sł. z U. p. Kraków 2. z dniem 31. marca 1933 r. (L. AP. 91/6 z 1933 r.).

Kuska Antoni, kierownik oddziału Urzędu 1. kl. Kraków 2. w VII. st. sł. z dniem 31. marca 1933 r. (L. AP. 91. z 1933 r.).

Lubartowski Paweł st. kontroler w VII. st. sł. z U. p. Kraków 2. z dniem 31 marca 1933 r. (L. AP. 91. z dnia 4. lutego 1933 r.).

Pawlicki Antoni, st. kontroler w VII. st. sł. w Kielcach, z dniem 31. marca 1933 r. (L. AP. 91/3. z 1933 r.).

Watocki Andrzej, kierownik oddziłau Urzedu I. kl. w VII. st. sł. z dniem 30. kwietnia 1933. r. (L. AP. 91/11. z dnia 7. marca 1933 r.).

Dabrowski Walery, st. technik w VIII. st. sł. Urzędu telef.-telegr. w Krakowie z dniem 28. lutego 1933 r. (L. AP. 91/2. z dnia 18 stycznia. 1933 r.).

Mogilnicki Djonizy, kontroler w VIII. st. sł. z U. p. Oświęcim 1. z dniem 31. marca 1933 r. (L. AP. 91/10. z dnia 8. marca 1933 r.).

Gilnreinerowa Olga, st. asyst. w IX. st. sł. z U. p. Kraków 1. z dniem 30 kwietnia 1933 r. (L. AP. 91/9. z 1933 r.).

Karpusowa Zofja, asyst. w X. st. sł. z U. p. Sosnowiec 1. z dniem 31. marca 1933 r. (L. AP. 91/5. z 1933 r.).

Marfiakowa Walreja, asyst. w X. st. sł. z U. p. Oświęcim 1 z dniem 28. lutego 1933 r. (L. AP. 91/1. z 12. stycznia 1933 r.).

ZGONY:

Topij Błażej, naczelnik urzędu III. kl. w Dębicy w VIII. st. sł. zmarł, dnia 21. lutego 1933 r. (L. AP. 835. z dnia 23. lutego 1933 r.).

WYDALENIA:

Strojnówna Anna, b. kierownik U. p. V. kl. w Tymbarku w IX. st. sł. dnia 30. grudnia 1932 r. (L. AP. 822. z dnia 15. lutego 1933 r.).

Dar na wdowy i sieroty po pocztowcach.

Agenci pocztowi Edward Ryniewicz w Czarnej k. Pilzna, Halina Komorowska w Grabinach i Marja Budaczowa w Zassowie, zamiast wieńca na grób śp. Błażeja Topija, naczelnika Urzędu pocztowego w Dębicy, złożyli na wdowy i sieroty po funkcjonarjuszach pocztowych kwotę 15 zł. 10 gr.

Sumę tę przekazuje się równocześnie na rzecz Towarzystwa Samopomocy doraźnej Pracowników Poczty, Telegr. i Telef. R. p. w Krakowie.

Nr. S. 34. z dnia 13 marca 1933 r.

Konkursy.

Ogłasza się niniejszem konkurs na stanowiska agentów w następujących miejscowościach:

Agencje pocztowo - telegraficzne 1 stopnia: Lelów, Maczki, Żegiestów—Zdrój.

Agencje pocztowe 1 stopnia: Kozy, Libiąż Mały, Zagórze k. Dąbrowy Górniczej.

Agencja pocztowa 2 stopnia: Bobrowniki k. Będzina.

Termin do składania podań na wymienione stanowiska — 2 tygodnie od daty wydania Dziennika Zarządzeń.

O nadanie poszczególnych agencyj, należy wnosić osobne podania.

Nr. AP. 62. z dnia 28. marca 1933 r.

Okólniki Telegraficzne.

32) W agencji pocztowej Galkówek, powiat Brzeziny, numer pola 53—27, zaprowadzono służbę telegraficzną i telefoniczną, zapomocą telefonu

z włączeniem do przewodu telefonicznego Galkówek—Koluszki. Godziny urzędowe L.

Nr. AO. 1371. z dnia 3. marca 1933 r.

33) Odwołuje się telegraficznie zawiadomienie z dnia 2 marca br. PK. 39. Książeczka oszczędnościowa Nr. 394354 c. Garbiński Serafin została odnaleziona.

Nr. PK. 34. z dnia 6. marca 1933 r.

34) Zagubiono książeczkę wkładkową PKO. Nr. 594.302, wystawioną przez U. p. Maczki, stan oszczędnościowy 106 zł. 43 gr. opiewa na nazwisko Suk Ferdynand, zamieszkały Ząbkowice.

Nr. PK. 34. z dnia 7 marca 1933 r.

35) Okólnik telegr. Nr. SP. 2/33. z dnia 11. II. br. w sprawie zaginięcia książeczki oszczędnościowej PKO. Nr.281.503 na nazwisko Broder Aron, unieważnia się. Książeczka ta została odnaleziona.

Nr. PK. 34. z dnia 7 marca 1933 r.

36) Przy przyjmowaniu przekazów pocztowych do Szwajcarji należy od dnia 8 marca 1933 r. stosować następujący kurs przeliczania: 100 fr. szwajc. — 175 zł.

Nr. PK. 222. z dnia 7. marca 1933 r.

37) Wstrzymuje się aż do odwołania przyjmowanie przekazów pocztowych do Bułgarji, Chili, Chin, Islandji, Kanady, Portugalji i Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej.

Nr. PK. 20. z dnia 8. marca 1933 r.

38) W dniu 1. III. br. została skradziona książeczka wkładkowa numer nieznany, wystawiona na nazwisko Sary Silberstein w Zawierciu, ul. Górnośląska 21, ze stanem oszczędności 3.700 zł.

Nr. PK. 34. z dnia 9 marca 1933 r.

39) Przed przyjmowaniem przekazów pocztowych w obrocie zagranicznym, należy od dnia 11. marca 1933 r. stosować następujące kursy przeliczenia:

100 florenów holenderskich	—	361 zł.
100 łatów	—	166 zł.
100 koron norweskich	—	140 zł.
100 marek niemieckich	—	212 zł.
100 koron szwedzkich	—	146 zł.
1 funt szterling	—	31.50 zł.

Nr. PK. 222. z dnia 10 marca 1933 r..

40) Dnia 15. marca br. zakończyć wypłaty zaopatrzeń emerytalnych i rent. Od 16-go marca żadnych kuponów absolutnie nie wypłacać. Kupony wypłacone przesłać dnia 16. marca posortowane według Izb. Skarbowych, jak dotychczas do Oddziału Kontroli Rachunków Dyrpot. Kraków.

Kupony niewypłacone — dokładnie spisać (Nr. listy wypłat, nazwisko, kwota miesiąc) i wraz ze spisem przesłać do odnośnych Izb skarbowych. Listy wypłat zatrzymać.

Nr. RKo. 54/1/33. z dnia 11. marca 1933 r.

41) Przy przyjmowaniu przekazów poczowych w obrocie zagranicznym, należy od dnia 17 marca 1933 r. stosować następujące kursy przeliczenia:

100 marek fińskich	—	14.20 zł.
100 pesetów	—	75.— zł.
100 marek niemieckich	—	214.— zł.

Nr. PK. 222. z dnia 16. marca 1933 r.

42) 20-go marca 1933 r. uruchamia się agencję pt. 3 stopnia Sienkowice, pow. Wieluń, województwo łódzkie, wymiana poczt z ambulansem Warszawa—Katowice 102, na stacji kolejowej Sienkowice. Pole strefy paczkowej oznaczono numerem 164, na urząd nadzorczy, wyznaczono urząd pt. Wieluń. Spisy urzędów uzupełnić.

Nr. AO. 1371. z dnia 17 marca 1933 r.

Prezes Dyrekcji
(—) Inż. J. Gostwicki.

WYDAWNICTWO DYREKCJI POCZT I TELEGRAFÓW W KRAKOWIE.
Drukarnia L. Gronusia i Ski w Krakowie.